

În țara mea, există un far vechi și părăsit, care se înalță pe o stâncă. În zilele cu furtună, valurile sunt atât de puternice, încât îl fac să se lege ca o barcă. I-am reaprins luminile și, în scurtă vreme, el a devenit refugiul tuturor animalelor care au scăpat de cruzimea oamenilor. Aici, ele își recapătă puterile înainte de a-și continua călătoria. Așa am devenit paznicul farului de la capătul lumii.

A fost o vreme când nu erau prea multe animale la far. Erau doar Oscar, elefântelul, ursul Petrarca și pinguinul Virgil. Unele animale sunt doar în trecere! Le îngrijesc atât cât pot și, cel mai important, le ascult poveștile. Aceeași poveste care se repetă. Au fost despărțite de familiile lor atunci când erau foarte mici și au fost nevoite să-și părăsească țara. Eu cred că, dacă își spun povestea, reușesc să-și vindece mai repede rănilor. De îndată ce se simt mai bine, vor să primească vești de la familiile lor. Iar acesta e întotdeauna un semn bun. Așa că îi încurajez să scrie scrisori.